

ISU RESIDIVISME DALAM KALANGAN BEKAS BANDUAN

PENGENALAN

Istilah residivisme berasal daripada perkataan Latin “recidere” yang bermaksud kembali semula. Dari sudut jenayah, residivisme didefinisikan sebagai pengulangan semula bekas banduan kepada tingkah laku berisiko atau kepelangan semula ke penjara. Secara amnya, konsep residivisme dapat memberi gambaran keseluruhan mengenai jenis kesalahan serta jumlah keseluruhan bekas banduan yang terlibat semula dengan salah laku jenayah. Pakar psikologi menjelaskan bahawa bekas banduan yang mempunyai ciri-ciri interpersonal seperti (i) personaliti sosiopati, (ii) kecelaruan tingkah laku, (iii) kurang perasaan empati, (iv) impulsif, dan (v) egosentrik lebih berpotensi tinggi untuk mengulangi semula kesalahan jenayah dengan kadar lebih cepat dan lebih ganas berbanding kesalahan sebelumnya (Luo et al., 2020).

Tharshini, N.K.

Fakulti Sains Sosial dan
Kemanusiaan,
Universiti Malaysia
Sarawak,
94300 Kota Samarahan,
Sarawak, Malaysia.
Email: stharshini@
unimas.my

ISU

Teori Ketegangan menjelaskan bahawa seseorang bekas banduan terlibat semula dengan salah laku jenayah disebabkan pelbagai faktor berisiko yang berbeza. Sebagai contoh, bekas banduan yang mempunyai personaliti psikopati lebih berisiko tinggi untuk terlibat semula dengan kesalahan jenayah kerana majoriti daripada mereka mempunyai trait tingkah laku maladaptif seperti suka mendominasi orang lain, bersikap manipulatif, degil, serta mudah berasa marah. Selain itu, memandangkan individu yang mempunyai personaliti psikopati mempunyai rasa empati yang rendah maka mereka mudah bertingkah laku agresif serta berhadapan dengan kesukaran untuk menjalin hubungan yang positif bersama individu lain.

Beberapa orang pakar sosiologi dan psikologi klinikal menyatakan bahawa kadar residivisme adalah paling tinggi dalam kalangan golongan muda yang berusia di antara 16 hingga 18 tahun kerana pada peringkat usia tersebut individu masih tidak mempunyai pekerjaan yang tetap, berstatus bujang

serta kurang matang untuk memikirkan tentang kesan negatif yang bakal menimpa diri sendiri sekiranya terlibat dengan salah laku jenayah (Pedersen et al., 2020). Selain itu Centre for Crime and Justice Studies, (King's College, London) menjelaskan bahawa kadar residivisme dalam kalangan golongan muda adalah tinggi kerana mereka mudah terjebak semula dengan salah laku jenayah akibat daripada ajakan rakan sebaya. Seterusnya, bancian yang dilakukan oleh Pew Centre on the Status pada tahun 2011 menunjukkan bahawa bekas banduan yang mendapat pekerjaan tetap selepas dibebaskan daripada penjara/institusi pemulihan akhlak berpotensi rendah untuk terlibat semula dengan salah laku jenayah berbanding dengan bekas banduan yang masih menganggur lebih daripada enam bulan selepas dibebaskan daripada penjara/institusi pemulihan akhlak.

CADANGAN DAN KESIMPULAN

Secara kesimpulannya, isu residivisme merupakan suatu fenomena kompleks yang mampu mengancam tahap keselamatan dan kesejahteraan sosial anggota masyarakat. Justeru itu, bagi mengurangkan kadar residivisme, jabatan penjara di sesebuah negara perlu melakukan penambahbaikan yang berterusan terhadap strategi pemulihan yang sedia ada agar banduan mendapat manfaat yang sepenuhnya daripada program/modul tersebut serta lebih bersedia untuk kembali semula ke pangkuan masyarakat. Seterusnya, kolaborasi yang berterusan perlu dikekalkan di antara institusi koreksional dan institusi pengajian tinggi (khususnya bersama penyelidik yang mempunyai kepakaran dalam bidang jenayah) agar strategi pemulihan yang bersifat "evidence-base" dan "research-informed practice" dapat dicadangkan dari semasa ke semasa bagi memantapkan lagi keberkesanan program/modul pemulihan yang sedia ada.

Seterusnya, apabila bekas banduan kembali semula ke dalam komuniti, adalah disyorkan agar badan kerajaan dan badan bukan kerajaan berganding

bahu dalam mengadakan aktiviti kemasyarakatan yang melibatkan penyertaan aktif bekas banduan. Strategi sebegini diharap dapat membantu memudahkan lagi proses pengintegrasian semula serta mengurangkan kadar stigma dan persepsi negatif anggota masyarakat terhadap bekas banduan yang dibebaskan daripada penjara. Selain itu, penglibatan secara langsung dalam aktiviti kemasyarakatan dijangka akan membuka ruang kepada bekas banduan bagi memainkan peranan yang bermakna dalam komuniti, menjadi warganegara yang bertanggungjawab, serta mengelakkan mereka daripada terlibat semula dengan salah laku jenayah.

RUJUKAN

- Luo, J., Wang, M.C., Neumann, C.S., Hare, R.D. & Salekin, R.T. (2020). Factor Structure and Construct Validity of the Proposed Specifiers for Conduct Disorder (PSCD) Scale in Chinese Adolescents. *Assessment*, 1-20.
- Pedersen, W., Hart, R.K., Moffitt, T.E. & Von Soest, T. (2020). Delinquency Abstainers in Adolescence and Educational and Labor Market Outcomes in Midlife: A Population-Based 25-Year Longitudinal Study. *Developmental Psychology*, 56(11), 2167-2176.
- Pew Centre on the States. (2011). *State of Recidivism: The Revolving Door of America's Prisons*. Washington, D.C.